

سیلوان پلیئل

از مجله:

کنستلاسیون چاپ پاریس

باقلم

Sylvain pleyel سیلوان پلیئل

ترجمه

دکتر هادی خراسانی

بزرگترین پزشک

و

منجم فرانسوی

قرن شانزدهم میلادی

معلومات خود را

از

تألیفات

دانشمندان ایرانی

و

اسلامی

کسب نموده است

در سال ۱۵۲۸ برای دومین بار

در قرن شانزدهم بیماری طاعون در

فرانسه شیوع پیدا کرد. تعداد تلفات

این بیماری در شهر «اکسن آن

پروانس» (۱) بیش از هر جای دیگری

Aix en provence -۱

بود . تمام اهالی شهر دچار وحشت فوق العاده‌ای گردیده بودند و برای این که از خطر سرایت بیماری مصون بمانند ، از خانه‌های خود خارج نمی‌شدند و درها را بروی خود بسته بودند.

در یکی از روزهای ماه سپتامبر هماستان مردی از کوچه‌های «اکس آن پروانس» با خیال راحت مثل این که هیچ خطری وجود ندارد ، حرکت می‌کرد .

وی دارای قیافه موقر ، پیشانی بلند ، بینی کشیده و ریش مجعدی بود . تمام بار و بنده او را یک کیف چرمی که بوسیله تسمه‌ای بشانه خود آویخته بود تشکیل می‌داد . وی در خیابانهای این شهر طاعون زده با اطمینان خاطر قدم بر می‌داشت و گوئی بهیچوجه به بسته‌های کاه که در مقابل خانه‌های طاعون زده برای مشخص ساختن آنها گذاشته بودند و یا پارابهای نعش کش که در کوچه‌ها حرکت می‌کردند ، توجهی نداشت.

تازه وارد همین که بیک خانه اشرافی واقع در نزدیکی عمارت دادگستری شهر رسید ، شروع پدر زدن نمود.

و پس از چند دقیقه صدای وحشت زده‌ای از درون خانه پرسید کیست ؟

مرد مسافر جواب داد : «من برادرت «میشل نوستردام » هستم » «زان نوستردام » صاحب خانه که دادستان دادگستری «اکس» بود ، پس از گشودن در با سر دی از برادر خود استقبال نموده و گفت «مگر دیوانه شده‌ای که به این شهر نفرین شده‌آمدی؟»

زان موقی که برادرش را بداخل خانه هدایت می‌کرد ، از او پرسید :

«آیا از بیماری طاعون نمی‌ترسید؟»

میشل جواب داد «بهیچوجه حتی باید بگویم که علت آمدن من به این شهر بیماره با این بیماری است.»

میشل نوستردام در این موقع ۲۵ سال داشت ولی هنوز موفق با خذ

درجه دکتری در پزشکی نگردیده بود . در مونپلیه استادانش بیوی آموخته بودند که بمنظور مبارزه با طاعون باید برای بیماران دارچین و محلول مصطلکی تجویز نمود و نیو از خواص سنگهای قیمتی از قبیل ذمرد و لعل استفاده کرد ولی وی باین درمانها اعتقاد زیادی نداشت و همین که ازبروز طاعون در ایالت «پروانس» اطلاع یافت، تصمیم گرفت که برای مبارزه با این بیماری بشهرهای آن ایالت مسافرت نماید.

لذا تحصیلات خود را نا تمام گذاشته و راه سفر را در پیش گرفت .

دانشجوی جوان که گومی در مقابل بیماری طاعون مصنوب داشت ، از شهری بشهر دیگر می رفت و در هر یک از آنها به مداوای مبتلایان طاعون می پرداخت و تابع حیرت انگلیزی کسب می کرد .

میشل نوستردام قبل از آنکه بعنوان بزرگترین منجم و غیب گوی اذوپا شناخته شود ، درخشنان ترین پژوهش عصر خود محسوب می شد .

وی بجای این که بفرادر گرفتن دروس نظری که استادانش در دانشگاه مونپلیه تدریس می کردند ، اکتفا کند ، تمام تألیفات بزرگترین دانشمندان اسلامی را که در آن زمان تنها حققانی بودند که به پیشرفت علمی پزشکی کمک می کردند ، خوانده بود .

دوماه پس از ورود میشل به «اکسن آن پروانس» بیماری طاعون در این شهر ریشه کن گردید .

لذا میشل تصمیم گرفت که برای ادامه تحصیلات پزشکی خود به مونپلیه مراجعت کند .

دو سال بعد میشل نوستردام موفق با خذ دانشنامه پزشکی از دانشگاه مونپلیه گردید و رئیس دانشکده پزشکی هنگام اعطای دانشنامه طبق سنت معمول آن زمان بیوی گفت «حال می توانی بروی برادرت قایبل را یکشی !» ولی وی هیچ چکدام از این دوران را انتخاب نکرد بلکه تصمیم گرفت مونپلیه داتر که گفته و مانند یک آواره به جهان گردی پردازد . درباره این دوره ارزشندگی او

اطلاعات صحیحی درست نیست. بطوریکه از کتب نویسنده‌گان ذندگی نامه‌های او بر می‌آید، وی بشهرهای بردو، تولوز، لیون و «لاروش» مسافرت نموده و در هریک از این شهرها با درمانهای معجزه‌آسای خود بیماران را معالجه می‌نموده و در اوقات فراغت مطالعه کتاب‌های اسرار آمیزی می‌پرداخته است.

میشل نوستر دام مت‌ها باین ذندگی خانه بدشی ادامه داد و بالاخره در سال ۱۵۳۸ ادویا را ترک‌گفت و عازم سفر دور و درازی گردید و پس از ۸ سال از این سفر طولانی با دانشمندان جدیدی که او را به بزرگترین منجم غیب‌گوی جهان مبدل ساخته بود، بفرانسه مراجعت کرد. حال دیگر او را «نوستر داموس» می‌خوانندند.

نوستر داموس در کتابهای خود به اقامت‌های خویش در شهرهای وین، میلان، ژن و «ونیز» اشاره کرده است ولی مهمترین مسافرت خود یعنی سفر به مصر و آسیای صغیر موطن کلدانی‌ها را که پیشکامان علم نجوم می‌باشد مسکوت‌گذاشته است.

او در ایران و مصر با مطالعه کتابهای مزبور ط به کیمیاگری و سحر منجمله کتاب‌های جابر بن حیان و جدول «زمرد» که در آن بزیان عربی کلیه اسرار زمین و آسمان تشریح شده است، برمودا خشناسی و غیب‌گویی دست یافت.

بدین ترتیب موقعی که میشل نوستر داموس در سال ۱۵۴۷ بفرانسه مراجعت کرده و در شهر «سالون» واقع در ایالت پروانس مستقر گردید، کاملاً از لحاظ جسمی و روحی تغییر پیدا کرده و گوئی به شخص دیگری تبدیل گردیده بود و گرچه هنوز بیش از ۴۳ سال از سن نگذشته بود، بعلت دش سفید و قیafe شکسته‌اش، مرد سالخورده‌ای بینظر می‌رسید. معدلك وی در همان‌ال با بیوه یکی از بازدگانان ازدواج کرد و بعد از این ذن که «آن پونساد» نامیده می‌شد، دارای ۸ فرزند گردید.

نوستر داموس برای امراء معاش همچنان بحرفه پزشکی اشتغال میورزید و لی همین که شب فرا می رسید به اطاق اسراد آمیز یکه در روی پشت بام خانه خود ساخته بود ، پناه می برد و در آنجا بنتظاره ستارگان و ماه و پیا بمطالعه کتابهای که از ایران آورده بود ، می پرداخت ، در همین خلوتگاه که در عین حال یک آزمایش گاه کیمیاگری و یک رصدخانه بشمار می رفت بود و در این موقع توانایی مکافه و غیب گوئی را پیدا می کرد . بطوریکه خسودش می گوید وی در این لحظات بحالت خلسه در می آمد و وقایع آینده را بطور روشنی می دید و علاقه بسروden شعر وجودش را تسخیر می کرد . و بنچادر به گفتن روابعیاتی که بعدها بصورت کتابی تحت عنوان «ستنوردی»^(۱) منتشر گردید می پرداخت .

تفسرین معتقدند که نوستر داموس در این روابعیات پر از استعارات ، جملات مقطع و اصطلاحات قدیمی خاص قرن شانزدهم ، بسیاری از وقایع مهم تاریخی آینده را پیش بینی کرده است . مثلا یکی از مرور و قرین روابعیات نوستر داموس که بقیده مفسرین بروز انقلاب کبیر فرانسه در آن پیش بینی گردیده بوده است ، به این مضمون می باشد :

«سولوز» از ماری جدا خواهد شد و کلاهی بسر خواهد نهاد در مراجعت زد خورده در «توگیل» رخ خواهد داد .
پانصد نفر شرکت خواهند جست
«دانربن» خیانت خواهد کرد »

بعقیده مفسرین داین رباعی منظور از «سولوز» همان لوگی ۱۶ و منظور از ماری آتوانت ملکه فرانسه می باشد که در نتیجه بروزانقلاب اورا از شورش دور ساختند . عبارت «کلاهی بسر خواهد نهاد» اشاره به کلاه سه دنگ مخصوص انقلابیون می باشد که شورتیان پس از بازداشت لوئی شانزدهم

سر او نهادند.

مراد از زد و خورد در «توئیل» همان قیامی است که در کاخ توئیلری در تبیجه حمله ۵۰۰ نفر از شورشیان اهل مارسی بوقوع پیوست و در دباعی فوق بشرکت این ۵۰۰ نفر اشاره شده است. خیانت «نارین» که در دباعی فوق پیش بینی شده، نیز با واقعیت تاریخی تطبیق می‌نماید. زیرا وزیر جنگ لوگی شانزدهم کنت نارین لاره^(۱)، نامیده می‌شد. و لوگی بعلت عدم رضایت از او، وی را از کار بر کنار می‌کرد.

پیش بینی‌های عجیب

در سال ۱۵۵۵ نوستر اداموس مجموعه رباءعیات خود را تحت عنوان «ستوری» به چاپ رسانید. استقبال مردم از این کتاب باندازه‌ای بود که نسخ چاپ اول آن در ظرف چند هفته نایاب گردید. از همان بدو امر رباءعیات نوستر اداموس بعلت دقیقی که در پیش گویی و قایع آینده نزدیک از قبیل بروز جنگ‌های مذهبی – قتل دوک دوگیز و بسلطنت رسیدن هائزی چهارم در آنها مشاهده می‌شد، تظر معاصرین را به خود جلب نمودند ولی این معاصرین قطعاً از پیش دچار شگفتی می‌گردیدند اگر می‌دانستند که سایر پیش گویی‌های نوستر اداموس که شامل وقایع چندین قرن بعد از خودش می‌گردید، نیز با همان دقت با واقعیات تاریخی تطبیق خواهد نمود.

مثلًا بعقیده مفسرین، دباعی شماره ۶ جلد اول ستوری که در آن گفته شده است: «یک امپراتور در ایتالیا تولد خواهد یافت.»

ظهور ناپلئون اول امپراطور فرانسه را پیش بینی کرده است . همچنین دباعی دیگری که می گوید: «در ژرفی فرقه های مختلفی که به بت پرستان دوران باستان شباخت دارند ، بوجود خواهند آمد» اشاره ای به پیدایش رژیم نازی در آلمان می باشد.

دباعی شماره ۴۲ جلد اول که می گوید «در کنار دریاچه لمان مجالس وعظ پرهیاهوئی پیا خواهد شد». ناظر بجامعه ملل می باشد که پس از جنگ جهانی اول تأسیس گردید . همچنین بمباران برلن در جنگک دوم جهانی دو دباعی شماره ۳۴ جلد ششم باین شرح پیش بینی شده است: «آتشی که انماشین زبانه می کشد آسايش سردار بزدگی را که در محاصره قرار گرفته بهم خواهد زد.»

در دباعی شماره ۴۱ جلد دوم عبارت «یک ستاره بزدگه هفت دوز خواهد سوت»، انفجار بمبا اتنی پیش بینی شده است ، همچنین اختراج ماهواره ها و سفینه های فضائی در دباعی شماره ۶۷ جلد چهارم که می گوید: «ماشینه ای که دارای برد طولانی خواهد بود ، به سیارات خواهند رسید» پیش بینی شده است .

در دباعی شماره ۲۱ جلد ششم عبارت «هنگامی که مردم قطب شمال باهم متحده می شوند.» اشاره بتسخیر قطبها می باشد .

بعقیده مفسرین ، نوستر داموس بسیاری دیگر از وقایع تاریخی عصر حاضر منجمله شکست فرانسه در جنگک جهانی دوم و نجات آن کشور و حتی بیبودی را که در وضع اقتصادی مملکت مذکور پس از بحران ناشی از جنگک جهانی دوم حاصل شده بود ، پیش بینی کرده بوده است .

یک روز نوستر داموس در یکی از کوچه های «صالون» با داهیین موسوم به «پرتی» (۱) برخورد نمود و بمحض دیدن او بزانو در آمده و با کمال فروتنی

نسبت بوعی ادای احترام کرد. عده‌ای که فانلر این جریان بودند از نوستر داموس پس سیدند که چرا تا این حد بیک راهب ساده احترام گذاشته است. وی در پاسخ گفت «در مقابل پاب اغلظم باید. بهمین‌گونه ادای احترام نمود.» مستعین تصویر کردن که نوستر داموس با گفتن این عبارت قصد شوخی داشته است. ولی در سال ۱۵۹۵ «پرتی» راهب که قبلاً مقام کاردينالی رسیده بود بست پاب اغلظم بالقب «سیسکت کنت» (۱) انتخاب گردید. کاترین دومدیسی ملکه فرانسه یک نسخه از کتاب سنتوری را در کاخ لوور پاریس از دست فرماندار ایالت پرروانس دریافت داشت. ملکه که بعلم نجوم و کیمیاگری بسیار علاقمند بود، تعدادی منجم منجمله «زوگیتری» (۲) «رنیه» (۳) و «لوک گوریک» (۴) در سلطک درباریان خود در آورد بود. منجم اخیر الذکر که بیش از سایرین مورد اعتماد ملکه بود، به هنری دوم پادشاه فرانسه توصیه کرده بود که از هر گونه مبارزه تن به تن اجتناب جوید و گرنه جراحتی پرش وارد خواهد آمد، ولی ملکه هنگامی که کتاب سنتوری را مطاله می‌کرد بیکی از دباعیات نوستر داموس که همین موضوع را بطور دقیق‌تری پیش‌گوئی کرده بود، برخورد. در باغی مذکور چنین گفته شده بود: «در عین مبارزه علی یک دولت عجیب شیر جوان بر شیر پیش غلبه خواهد کرد چشمان مغلوب در قفس طلائی خواهد ترکید و او پس از تحمل دردهای وحشتناکی جان خواهد سپرد» ملکه چنان از خواندن این دباعی متوجه گردید که بالا فاصله بفرماندار

- 1- Sixte quint
- 2- Ruggieri
- 3- Regnier
- 4- Luc Gauric

ایالت پروانس دستور داد که شخصاً نزد نوستر داموس رفته و اورا از طرف ملکه بدبادر دعوت کنند.

نوستر داموس که در آنوقت ۵۳ سال داشت پاریس آمد و با تشریفات کامل مورد پذیرایی دربار قرار گرفت.

ملکه که گوئی قصد داشت این غیب‌گوی معروف را بیازماید، پلا فاصله او را به حضور پذیرفت و گفت «می‌خواهم بدایم سرنوشت پسرانم چه خواهد بود».

نوستر داموس پاسخ داد: «برای این که بتوانم درباره آینده آن‌ها چیزی بگویم باید قبل از آنها را بیینم.» لذا کاترین پران خود را اختار کرد...

دو آن موقع بزرگترین پرسش فرانسوی دوازده سال و پسر دومش شارل پنجم سال و سومین پرسش هانری چهار سال داشت و کوچکترین آن‌ها که بعداً «توک دالسون» (۱) لقب یافت کودک شیرخواره‌ای بود.

نوستر داموس پس از دیدن آنها گفت که هر چهار نفر شان بسلطنت خواهند

رسید.

این پیش‌گوئی برای کاترین دومدیسی وحشت انگیز بود زیرا بسلطنت رسیدن هر چهار پرسش مستلزم آن بود که همه آنها در سنین جوانی بدرود حیات گویند. لذا ملکه از نوستر داموس راجع باین پیش‌گوئی توضیحات بیشتری خواست ولی وی از دادن اطلاعات بیشتری امتناع ورزید و گفت: «غالب اوقات اطلاع یافتن از جزئیات امر خطراتی بوجود می‌آورد.»

طولی نکشید که پیش‌گوئی نوستر داموس بتحقیق پیوست سه سال بعد از آن تاریخ فرانسوی در سن ۱۵ سالگی بسلطنت رسید ولی پس از یک سال درگذشت.

شارل که جانشین او گردید نیز در سن ۲۴ سالگی فوت کرد.

موقعی که وی هنوز بسن بلوغ نرسیده بود و مادرش کاترین دومدیسی یعنوان نایب‌السلطنه‌زمام‌امو را در دست داشت، کشتار معروف «سن‌بارتلی» (۱) بوقوع پیوست، دوک دالنسون آخرین پسر کاترین دومدیسی که بسلطنت «فلاندر» رسیده بود نیز در سن ۲۹ سالگی مسموم گردیده و بدرود حیات گفت، در دومین ملاقاتی که بین کاترین دومدیسی و نوستر داموس صورت گرفت، ملکه آژ او تقاضا کرد که معنی دباعی ایرا که در آن کشته شدن هانری دوم دریک دولل خلیل‌ناکی را پیش‌بینی کرده بود، روشن سازد. نوستر داموس پاسخ داد «من نمی‌توانم راجع باین موضوع مطالب تازه‌ای بگویم جزاً این که مسبب‌این قتل بنوبه خود بطریقی کشته خواهد شد.»

یک‌سال بعد پس از آن که نوستر داموس با مستمری ۳۰ سکه طلا در ماه که ملکه برای او مقرر داشته بود، به شهر سالون در ولایت پروانس مراجعت کرده و در آنجا مستقر شده بود، خبر رسید که هانری دوم کشته شده است. پس از این واقعه در باریان ساکن لوری دریک دباعی دیگر نوستر داموس را که در آن اوضاع فرانسه پس از فوت هانری دوم پیش‌بینی شده بود، بخطاطر آوردند. در این دباعی چنین گفته شده بود: «در بار باوضع آشتهاي روپرو خواهد گردید.

مرد بزرگ «بلوا» بدست دوستش بقتل خواهد رسید.

بدین ترتیب سلطنت با مشکلات بیشتری مواجه خواهد شد.» این پیش‌گوئی نیز بتحقیق پیوست، هانری سوم پادشاه فرانسه که نماینده‌گان طبقات عمومی کشور را برای شور در باره اوضاع مملکت به شهر «بلوا» (۲) دعوت نموده بود، در آنجا دستور قتل «دوک دو گیز» را صادر کرد و بدین ترتیب دوک دو گیز که در باعی از او یعنوان «مرد بزرگ بلوا»

یاد شده بود، ناجوانمردانه بقتل رسید و درنتیجه این پیش آمد جنگ داخلى که تا ذمان به سلطنت رسیدن هانرى چهارم ادامه پیدا کرد، آغاز گردید. عمر نوستر داموس کفاف نداد، که شاهد جنگ داخلى فرانسه که خود آن را پیش بینی کرده بود، باشد. در ماه مه سال ۱۵۶۶ کاترین دومدیسی در حین مسافت به ایالت «پرووانس» او را به دربار که در آن موقع در شهر «ارل» مستقر گردیده بود، احضار کرد.

برای نوستر داموس که از بیماری نترس رنج می برد و قواش به تحلیل رفته بودند، مسافت بسیار دشوار بود. مذکور وی دعوت کاترین دومدیسی را پذیرفت. همین که بحضور ملکه رسید کاترین دومدیسی با او گفت: «شمارا احضار کردم تا به سمت پزشک و مشاور مخصوص شاه منصوب نمایم». نوستر داموس پاسخ داد: «علیا حضرت این انتساب آخرین افتخاری است که نسب من می گردد. مدت یادی ذنده خواهم ماند زیرا این ابراز لطف ملوکانه نزدیک شدن بایان عمرم را اعلام میدارد».

ده سال قبل از آن تاریخ وی دریکی از رباعیاتش درباره خودش چنین پیش گوئی کرده بود: پس از مراجعت از مأموریتی که از طرف شاه باو داده می شود، بسوی پروردگار خواهد شتافت. برادران، بستگان نزدیک و دوستانش جسد او را بین تختخواب و نیمکت خواهند یافت.

نوستر داموس پس از آن که شهر «مالون» مراجعت کرد و وارد خانه کوچکش گردید، در دفتر یادداشت های خود با دست لرزانی نوشت: «من گک من نزدیک است. آن کاه یکی از صاحبان محاضر رسمی را احضار نموده و وصیت نامه خود را باو تغیری کرد. صبح روز بعد که اول ژویه ۱۵۶۶ بود، جسد او را در کنار میز کارش، همان طوریکه خودش پیش بینی کرده بود بین تخت خواب و نیمکت میز تحریریش یافتدند. بدین ترتیب یکی از مشهورترین غیب گویان جهان طوریکه خودش پیش گوئی کرده بود، بدرودحیات گفت.